

[Taanquist]

med 33 personer. Vi så hellere, at der blev sat handling bag arbejdsministerens smukke ord om en skærpet tiltalepolitik.

De manglende ressourcer i Arbejdstilsynet er et alvorligt problem; de er ikke alene årsag til stagnation på arbejdsmiljøområdet, men de er også årsag til, at vi er på vej ind i en situation, hvor arbejdsmiljøet er ude af kontrol. I den forbindelse vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, hvor længe endnu han vil misbruge Arbejdstilsynets alt for få ressourcer til at foretage økonomiske konsekvensberegninger. De er helt unødvendige, og de virker blokerende for udarbejdelse af nye regler.

Vi finder altså i Socialdemokratiet, at der er to problemområder, hvis løsning er den nødvendige og tilstrækkelige betingelse for at forbedre arbejdsmiljøet, at skabe sunde og sikre forhold på danske arbejdspladser og derigennem nedsætte samfundets udgifter til arbejdsskader.

Det ene er princippet om, at udgifterne ved arbejdsskader føres tilbage til de arbejdsgivere, der forårsager dem. Gjorde vi det, skulle de nok selv finde ud af at differentiere præmierne. Gode arbejdsgivere vil selvfølgelig ikke fortsætte med at betale for dårlige arbejdsgivere, og jeg vil gerne understrege, at der findes mange gode arbejdsgivere.

Det andet område er en udbygning af de fire hovedhjørnestene, jeg tidligere har nævnt, og som hver for sig og tilsammen yder en nødvendig indsats: sikkerhedsorganisationerne, Arbejdstilsynet, bedriftssundhedstjenesterne og de arbejdsmedicinske afdelinger. I disse organer findes den ekspertise, som er nødvendig for at løse de stadig mere komplekse problemer i arbejdsmiljøet.

Vi mener også, at der i lang tid endnu vil være behov for en kontrollerende myndighed, altså et arbejdstilsyn, der har kompetence til at udstede såvel påbud som forbud, og som vil gøre det.

Hvis dette blev gennemført, kunne arbejdsministeren nå sit mål om væksthjælp, lavere produktionsomkostninger og bedre konkurrencedygtighed som et resultat af arbejdsmiljøindsatsen, og hvad der er langt vigtigere: vi ville nå vort mål om at skabe sikre og sunde arbejdspladser og en forbedret livskvalitet for de ansatte.

Jette Thomsen (KF):

I anledning af arbejdsministerens redegørelse skal jeg på Kristeligt Folkepartis og Det Konservative Folkepartis vegne komme med nogle bemærkninger.

Når arbejdsministeren har givet en redegørelse for arbejdsmiljø og vækst, er det bl.a. for at gøre op med den opfattelse, at investeringer i et bedre arbejdsmiljø står i modsætning til en forbedret konkurrenceevne. Den opfattelse hører fortiden til, og når vi ønsker glade og sunde mennesker og en høj produktivitet og eksport, så er en af nøglerne dertil et godt arbejdsmiljø. Et godt arbejdsmiljø får man, når man er sikker på at kunne beholde sit job, og når man er sikker på, at man ikke lider skade på helbredet, men ved, at der på ens arbejdsplads bliver gjort en stor indsats for at fjerne enhver tvivl om faren ved det arbejde, som man udfører.

De økonomiske muligheder tilsiger imidlertid, at vi må disponere forstandigt og i den rigtige rækkefølge, altså foretage en sondring mellem væsentlige og mindre væsentlige opgaver.

For at nå vore mål, og for at vore bestræbelser skal føre i den rigtige retning, er det vigtigt, at vi fortsætter med regelsaneringen. Der er ingen grund til at skabe forvirring med en række gamle og overflødige regler. Jeg kan nævne, at en jævnt stor virksomhed inden for jernbranchen skal kunne 3.000–5.000 sider bare om arbejdsmiljø.

Vi vil opfordre til at satse langt mere på det forebyggende i arbejdsmiljøindsatsen, og her kommer bedriftssundhedstjenesten ind i billedet som et system til at hjælpe virksomhederne med at overholde de regler, som de jo alligevel skal overholde.

Vi vil altså gøre op med den opfattelse, at arbejdsmiljø og vækst ikke kan gå hånd i hånd, og for at vi kan gøre det, mener jeg, der er nogle forudsætninger, der skal være opfyldt.

For det første: arbejdsmiljøforholdene må have en fremtrædende plads i bevidstheden hos alle, der beskæftiger sig med produktion, og der må etableres et endnu nærmere samarbejde mellem ledelse og ansatte.

For det andet: vi må kræve en indsats fra ledelsen på linje med al anden indsats i produktionsplanlægning, økonomiplanlægning m.v. Det er også helt i overensstemmelse med loven, som siger, at det er virksomhederne selv, der skal løse arbejdsmiljøspørgs-